

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412205327
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412205327.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX, občan SR, zastúpený advokátom Mgr. Marošom Ježíkom, so sídlom Mnoheľova č. 17, Poprad, proti odporcom: 1/ Q. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. č. XX, občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom X. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX, občan SR, 2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. č. XX, občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom P. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. č. XX, občan SR, 3/ Y. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. č. XXXX/X, F., občan SR, 4/ U. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. č. XXX, občan SR, o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, o odvolaní odporcu v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/96/2012 - 77 zo 14.5.2013, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom určil, že k pozemku parc. č. KN E 487/3 - orná pôda o výmere 3650 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre katastrálne územie Q., v evidencii Správy katastra Kežmarok, sa zriaďuje právo zodpovedajúce vecnému bremenu, a to právo vstupu, prejazdu a právo prechodu cez tento pozemok v rozsahu určenom geometrickým plánom č. 487/12 vypracovaným U. P., geodetom, Q. D. č. XX, a to v prospech vlastníka pozemkov parc. č. 506/44 a č. 506/35, a to všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, pre k. ú. Q., v evidencii Katastrálneho úradu v Prešove, Správa katastra Kežmarok.

Ďalším výrokom rozhodol o povinnosti žalovaných v 1. až 4. rade zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 1.077,28 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal vydania tohto rozhodnutia s odôvodnením, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/99/07 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/21/2011, 19Co/22/2011 zo dňa 10.6.2011 bolo mu zakázané vykonávať na pozemku parc. č. 487/3, vedenom v LV č. XXX pre k. ú. Q., orbu a inú poľnohospodársku činnosť, bolo mu zakázané vodiť hospodárske zvieratá na predmetný pozemok a zakázaný prechod a prejazd cez tento pozemok. On však na svojich pozemkoch vykonáva poľnohospodársku činnosť ako samostatne hospodáriaci roľník od roku 1992 a cez sporný pozemok E KN 487/3 prechádza len v nepatrnej časti, a to vo výmere cca 16 m², pričom ide o prechod na prejazd traktorom i ostatnými poľnohospodárskymi vozidlami. Táto plocha sa nachádza presne oproti výjazdu z jeho pozemku. Odporcovia s týmto návrhom nesúhlasili s poukazom na to, že navrhovateľ má kade prechádzať zo svojho pozemku na ďalšie pozemky v jeho vlastníctve, pretože na takýto účel slúži parcela č. 506/10, ktorá už dávno slúži ako prejazdová cesta na všetky pozemky.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že nehnuteľnosť v k. ú. Q. E KN č. 487/3 je v podielovom spoluvlastníctve odporcov. Nachádza sa medzi pozemkami vo vlastníctve

navrhovateľa, a to medzi pozemkom parc. č. 506/44 a ďalšími pozemkami v jeho vlastníctve. V minulosti prístupová cesta medzi nehnuteľnosťami, a to parcela E KN č. 506/10, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve účastníkov tohto konania, na prístupovú cestu nemôže slúžiť, pretože pri ohliadke na mieste samom sa súd presvedčil, že ide o vodný tok tak, ako to napokon vyplýva aj z potvrdenia Správy povodia T. a F.. Vodný tok je so šírkou 1 metra a hĺbkou cca 1 metra. Tento vodný tok nie je žiadnym spôsobom premostený a bez vykonania a realizácie vodnej stavby sa nedá cez parcelu č. 506/10 prechádzať k pozemkom navrhovateľa. Nemôže tade prejsť navrhovateľ ani za pomoci techniky, nemôže tade vodiť ani hospodárske zvieratá, a teda nemá ani možnosť vykonať obhospodarovanie svojich vlastných pozemkov a vykonávať na nich údržbu. I vypracovaný geometrický plán je dôkazom, že možnosť dostať sa na parcelu č. 506/44 je daná len cez parcelu vo vlastníctve odporcov, a to parc. č. 487/3, a to v rozsahu, ako je na týchto geometrických plánoch uvedené. Nemožnosť inej prístupovej cesty vyplýva aj z územného plánu obce Q. pre časť D. a tiež z popisu charakteru parcely č. 506/10, ktorý súdu predložil navrhovateľ na základe vyžiadania od obce Q.. Podľa tohto vyjadrenia, v schválenom územnom pláne obce má časť parcely č. 506/10 charakter plochy trvalých trávnatých porastov, časť má charakter ornej pôdy a časť má charakter obslužnej komunikácie, ktorá je len navrhovaná. Konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 2C/99/2007, neriešilo otázku vecného bremena. Rieši len otázku ochrany vlastníckeho práva v zmysle iných ustanovení Občianskeho zákonníka. S použitím ust. § 127 ods. 3, § 151o ods. 1, § 134 ods. 1 Obč. zák. súd prvého stupňa uzavrel, že ak navrhovateľ vykonáva poľnohospodársku činnosť ako súkromne hospodáriaci roľník na pozemkoch už od roku 1992 a súčasná situácia neumožňuje prechod za účelom obhospodarovania jeho pozemkov, či vodenia hospodárskych zvierat na svoje pozemky inou cestou ako cez parcelu č. 487/3, súd návrhu navrhovateľa vyhovel.

Výrok o náhrade trov konania súd prvého stupňa odôvodnil úspechom navrhovateľa v konaní i aplikáciou ust. § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p.. Priznanú náhradu trov konania špecifikoval v dôvodoch rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odporca v 1. rade. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa pri rozhodovaní veci nesprávne aplikoval jednotlivé ustanovenia Občianskeho zákonníka o vecných bremenách a súčasne aj nedostatočne zistil skutkový stav. So zriadením vecného bremena cez pozemok odporcov odporcovia nesúhlasia. Umožnenie vstupu a prejazdu navrhovateľovi cez ich nehnuteľnosť spôsobuje znehodnotenie ich nehnuteľností, jej poškodenie a v neposlednom rade i nedôvodné obmedzenie ich vlastníckeho práva. V zmysle rozsudku i geometrického plánu, na ktorý rozsudok odkazuje, majú byť zriadené dokonca až dve cesty slúžiace na prejazd cez predmetnú parcelu. Potrebu zriadenia dvoch prejazdov navrhovateľ pred súdom prvého stupňa žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Pre navrhovateľa existujú aj iné alternatívy na vyriešenie prístupu k jeho pozemkom. Zriadenie vecného bremena na úkor odporcov by malo byť až krajným riešením. Rozhodnutie súdu neobsahuje ani to, či predmetné vecné bremeno sa zriaďuje za odplatu alebo bezodplatne. Toto dostáva odporcov do neistej situácie a táto skutočnosť by mohla viesť aj k vzniku ďalších sporov medzi účastníkmi. Súd prvého stupňa sa nedostatočne vyporiadal aj s možnosťou prístupu navrhovateľa k jeho pozemkom cez parc. č. 506/10, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve všetkých účastníkov konania, a teda aj navrhovateľa. Jej súčasný stav zavinil aj samotný navrhovateľ, ktorý cestu účelovo rozkopal, a súd pritom neprihliadol ani na možnosť uvedenia tejto cesty do pôvodného stavu, a teda jej sfunkčnenia. Odporca vytyka súdu prvého stupňa aj to, že rozhodol v predmetnej veci v zjavnom rozpore s doteraz vydanými rozhodnutiami, ktoré sa týkali predmetných účastníkov. Poukazuje predovšetkým na závery vyplývajúce z právoplatných rozhodnutí súdu vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2C/99/2007, v ktorých sa navrhovateľovi zakázal prechod a prejazd cez pozemok parc. č. 487/3 vo vlastníctve odporcov. Odvolateľ odkazuje aj na judikatúru vyplývajúcu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 15/2013 i na Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 300/06, IV. ÚS 49/06, IV. ÚS 14/07, či ďalšie. Odporca nesúhlasí ani s rozhodnutím o náhrade trov konania. Poukazuje na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí aj ďalšími vadami, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhuje preto rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, alternatívne rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ, ani ďalší odporcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili napriek tomu, že súd prvého stupňa im rovnopis odvolania doručil aj s výzvou na vyjadrenie k podanému odvolaniu.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že na základe podaného odvolania je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť.

Odvolací súd prednostne riešil otázku suspenzívneho účinku podaného odvolania realizovaného len jedným z odporcov. Vo veci ide o určenie alebo zriadenie (??) vecného bremena, teda o povinnosť odporcov (podielových spoluvlastníkov dotknutej nehnuteľnosti) strieť výkon práva vecného bremena. Ak sa tvrdené vecné bremeno má týkať celej nehnuteľnosti, a teda neobmedzuje práva iba jedného spoluvlastníka (a ide o právo prechodu cez pozemok, ako je to v predmetnej veci), potom musia byť účastníkmi konania všetci spoluvlastníci (podobne R 14/1998) a v takom prípade, ak majú v konaní postavenie nerozlučných spoločníkov v zmysle ust. § 91 ods. 2 O.s.p., aj odvolanie podané len jedným z odporcov sa dotýka aj ďalších odporcov. Žiadaný výrok rozsudku sa musí totiž vzťahovať na všetkých podielových spoluvlastníkov. Za takéhoto stavu odvolací súd pri aplikácii ust. § 91 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie podané len jedným z odporcov sa vzťahuje aj na ďalších odporcov.

Podľa § 151o ods. 1 Obč. zák., vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

V zmysle citovaného ustanovenia, právne vzťahy vecných bremien vzniknú na základe:

- a/ zmluvy o zriadení vecného bremena,
- b/ závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve,
- c/ súdom schválenej dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva,
- d/ rozhodnutia príslušného štátneho orgánu,
- e/ zákona,
- f/ vydržania.

V zmysle bodu d/ citovaného vyššie, orgánom príslušným na zriadenie vecného bremena je aj súd. Občiansky zákonník však umožňuje súdu zriadiť vecné bremeno len v prípade:

- a/ neoprávnenej stavby, ak vecné bremeno je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe (§ 135c ods. 3 Obč. zák.),
- b/ zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktoré sa uskutočnilo reálnym rozdelením spoločnej nehnuteľnosti (§ 142 ods. 3 Obč. zák.),
- c/ zriadenia práva cesty vlastníkovi stavby (§ 151o ods. 3 Obč. zák.).

V ostatných prípadoch nemôže súd svojím rozsudkom zriadiť vecné bremeno, a to ani vtedy, keby sa z okolností prípadu javilo zriadenie vecného bremena nutným východiskom na jeho riešenie. Súdu neprislúcha teda zriadiť vecné bremeno ani v tých prípadoch, keď to vyžaduje verejný záujem.

Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť aj na základe vydržania (bod f/ uvedený vyššie). Vydržanie je jedným zo spôsobov nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Z ustanovení § 129, § 130 a § 134 Obč. zák. možno vyvodit' nasledovné podmienky vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu:

- a/ subjekt práva vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu pre seba a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu toto právo patrí,
- b/ právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa vykonáva nepretržite po dobu 10 rokov (nepriamym predmetom vydržania môže byť iba nehnuteľnosť),
- c/ do 10 - ročnej doby sa započíta aj doba, po ktorú právny predchodca držiteľ'a práva vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu,
- d/ na plynutie vydržacej doby sa primerane použijú predpisy o premlčaní,
- e/ vydržaním nemožno nadobudnúť právo zodpovedajúce vecnému bremenu k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb.

Právnym následkom vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je, že sa doterajšia oprávnená držba tohto práva premení na samotné právo z vecného bremena. Na úspech žaloby vo veci vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nestačí preukázať, že niekto chodí po ustanovenú vydržaciú dobu cez cudzí pozemok. Cez cudzí pozemok možno prechádzať na základe rôznych právnych dôvodov. Skutočnosť, že sa niekto správa spôsobom, ktorý napĺňa možný obsah práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (prechádza cez cudzí pozemok), ešte neznamená, že je držiteľom vecného práva. Taký držiteľ je len ten, kto so zreteľom na všetky okolnosti je v dobrej viere, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Spravidla to je ten, kto vykonáva právo na základe právneho titulu, ktorý je neplatný, pričom oprávnený ani pri zachovaní obvyklej opatrnosti o neplatnosti (resp. o skutočnostiach ich spôsobiacich) nevie a nemusí vedieť. Môže ísť tiež o prípad tzv. domnelého právneho dôvodu držby, kedy titul tu vôbec nie je, ale držiteľ práva je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je. Presvedčenie nadobúdateľa o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, že nekoná bezprávne, musí byť podložené dôvodom oprávňujúcim na také presvedčenie, teda okolnosťami svedčiacimi o poctivosti nadobudnutia (viď napríklad rozsudok NS ČR z 18.7.2005 sp. zn. 22Cdo 2187/2004 alebo z 25.9.2006 sp. zn. 22Cdo 2241/2005).

Obsah podaného návrhu na začatie konania nedáva sám osebe odpoveď na to, či navrhovateľovi ide o:
a/ určenie už vydržaním nadobudnutého práva vecného bremena,
b/ zriadenie vecného bremena súdnym rozhodnutím.

Formulácia navrhovaného rozsudového výroku si v tomto smere odporuje, pretože obsahuje návrh na určenie, ale i návrh na zriadenie vecného bremena súdom. Skutkovo podaný návrh bol odôvodnený predovšetkým výhradami proti záverom rozhodnutí súdov vo veci účastníkov predchádzajúcej tomuto konaniu, vedenej pod sp. zn. 2C/99/2007. Navrhovateľ navyše uvádza tvrdenia o nutnosti využitia prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve odporcov pre účely výkonu jeho poľnohospodárskej činnosti.

Obsah návrhu, ani obsah účastníckych prednesov navrhovateľa na pojednávaní nesvedčia zdôvodňovaniu dobrej viery pri výkone tohto práva vo vzťahu ku konkrétnej časti dotknutého pozemku. Nebolo to ustálené ani pri ohliadke na mieste samom. Ak pred súdom prvého stupňa navrhovateľ argumentoval potrebou plochy na prejazd či prechod v rozsahu cca 16 m², tak geometrický plán, na ktorý rozsudok odkazuje a podľa ktorého sa aj rozhodlo o návrhu, obsahuje dva takéto plochy pozemku, ale rozsudok súdu prvého stupňa neurčuje, ku ktorej z nich by malo prislúchať právo vecného bremena pre navrhovateľa.

Obsah geometrického plánu (č.l. 31 spisu) okrem toho dáva odpoveď aj na to, že parcela E KN č. 487/3, zidentifikovaná so súčasnou C KN č. 487/18, je pozemkom medzi pozemkami vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa, a to pozemkom parc. č. 487/17 - trvalý trávny porast a pozemkom parc. č. 506/44 - orná pôda, obe vedené v LV č. XXX pre k. ú. Q..

Vytyčovací náčrt na hranice pozemku (č.l. 36 spisu) a informatívna kópia z mapy (č.l. 72 spisu) vyznačujú aj ďalšiu parcelu č. 506/35, ktorá je v dôvodoch rozhodnutia súdu prvého stupňa ako tá, ku ktorej sa má prístup zabezpečiť tak, že medzi nehnuteľnosťou č. 506/44 a 506/35 je aj ďalšia nehnuteľnosť č. 506/42. Z výpisu z katastra nehnuteľností vyplýva, že parcela registra C 506/42 nemá ešte v registri C založený list vlastníctva.

Ďalšia nehnuteľnosť, ktorá je zrejmá z geometrického plánu (č.l. 31 spisu) ako parcela C KN 487/2, je vedená v LV č. XXX pre k. ú. Q. ako trvalý trávny porast. Táto je v podielovom spoluvlastníctve aj účastníkov tohto konania.

Z geometrického plánu i z informatívnej mapy je však nepochybné to, že na parcelách C KN 487/17 a C KN 506/44, ktoré susedia bezprostredne s parcelou C KN 487/18 (vytvorenej z E KN 487/3), nemá navrhovateľ postavenú stavbu. V zmysle ust. § 151o ods. 3 Obč. zák. (podľa ktorého ani súd prvého stupňa nerozhodoval v predmetnej veci) je však možné zriadenie vecného bremena aj k príslušnému pozemku, ak je to potrebné pre prístup vlastníka k stavbe. Podľa tohto ustanovenia dáva možnosť zriadiť vecné bremeno len v prospech vlastníka stavby, nie v prospech vlastníka pozemku.

Doteraz realizované výsledky dokazovania za takéhoto stavu neodôvodňujú vyhovie podanému návrhu. Každopádne však opätovne treba zdôrazniť už samotný rozpor v návrhu v tom, že navrhovateľ žiada na jednej strane určenie a na druhej strane zriadenie vecného bremena. Požiadavkou každého návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. je jeho určitosť. Súd prvého stupňa si teda mal v prvom rade ujasniť, o čo vlastne navrhovateľovi v konaní ide, či o určenie už zo zákona (vydržaním) nadobudnutého vecného bremena alebo zriadenie vecného bremena súdom. Toto bola základná otázka, ktorú si mal súd vyriešiť ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Len potom mohol príslušným dokazovaním, pri procesnej iniciatíve účastníkov konania dospieť k záveru, či možno navrhovateľom tvrdený skutkový stav subsumovať pod niektorú z vyššie uvedených hmotnoprávných skutkových podstát, ktoré by odôvodňovali prípadné vyhovie návrhu. Ak navrhovateľovi išlo o určenie vydržaním nadobudnutého práva vecného bremena, bolo jeho povinnosťou aj určiť, jasne a zrozumiteľne formulovať navrhovaný rozsudochý výrok aj vo vzťahu k tej ploche, kde vykonáva toto právo v dobrej viere, že mu toto právo patrí. V takom prípade nemôže byť určujúci výrok postavený len na tom, kde to súd určí. Pre vydržanie práva sú relevantné skutočnosti ako sú uvedené vyššie.

Napriek týmto skutočnostiam nemožno obísť ani závery vyplývajúce z rozhodnutia vo veci sp. zn. 2C/99/2007. Len nespokojnosť s rozhodnutím súdu nemôže byť dôvodom pre vyhovie podanému návrhu. Úlohou súdu je v takomto prípade, sa okrem iného, aj vypoariadať s aplikáciou ust. § 159 ods. 1, 2 O.s.p.. Posúdiť mal preto súd prvého stupňa aj to, či požiadavka na výkon žiadaného práva neodporuje už rozhodnutiu, ktoré sa týka tých istých účastníkov, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o zákaze prechodu či prejazdu cez pozemok vo vlastníctve odporcov.

Označené skutočnosti však súdom prvého stupňa neboli dostatočne posudzované a za takéhoto stavu z hľadiska skutkových i právnych záverov súdu prvého stupňa je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude, aby od navrhovateľa predovšetkým získal v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 O.s.p. odpoveď na presnú a jasnú formuláciu navrhovaného rozsudochého výroku, vrátane jeho skutkového zdôvodnenia, či mu ide o určovací výrok s tým, že nadobudol právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním (v takom prípade musí to aj náležite skutkovo zdôvodniť aj vo vzťahu k dobrej viere pre výkon tohto práva), alebo či mu ide o zriadenie vecného bremena súdom pri aplikácii ust. § 151o ods. 1, 3 Obč. zák.. Nemožno opomenúť ani požiadavku na to, aby právo vstupu a prejazdu bolo v navrhovanom rozsudochom výroku dostatočne identifikované popisom cez príslušný geometrický plán.

Až po takejto formulácii navrhovaného rozsudochého výroku, vrátane jeho skutkového zdôvodnenia, bude môcť súd prvého stupňa riešiť otázky, ktoré vyplývajú z hmotnoprávných predpisov tak, ako je to uvedené vyššie v dôvodoch tohto rozhodnutia odvolacieho súdu.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.